

Mladý muž je klidné povahy, rád poslouchá, co mu říkám, je pozorný a soustředěný. Muž (27 let) tráví mimo školu čas s přáteli sportem nebo setkáváním. Muže doučuji v mešitě, kde je klid, čisto a je tam světlo. Muže doučuji pouze češtinu, je to cizinec. Doučuji v češtině, případně v angličtině. U něj o zájem není nouze.

Co se týče doučování cizince český jazyk, tam velké problémy nebyly, snad jen méně času zapříčiněného jeho náročností studia na vysoké škole. Přesto bylo jeho nasazení obrovské. V mešitě bylo tento semestr opravdu rušno, první vyšetřování krádeže policií, poté natáčení televize. A jelikož má můj student možnost jednat obecně v českém jazyce, jsou jeho aktivity žádané a časově náročné, což se promítá také do našeho doučování. Ještě že jsem žena a on má o to víc motivace ☺. Každopádně se sám pochválil, když mi referoval o tom, jak mu jeho kadeřnice řekla, že se jeho čeština zlepšila. Naše setkávání má tedy význam a dále budu ráda, pokud bude mít zájem o mou pomoc.

Se svými studenty jsem si před samotným doučováním vždy povídala a společně jsme hodnotili, co dobrého a co zlého se přihodilo, jak se kdo zachoval, co mohl udělat líp a zda se jednalo o situace běžné nebo výjimečné. Ani u jednoho studenta jsem nepokračovala stejným způsobem jako dříve.

Učebnici českého jazyka pro cizince jsem použila jen k opakování z minulého půlroku, kterému jsem věnovala první dvě naše setkání, poté jsem učebnici vyměnila čistě za svou fantazii. Jednou jsme popisovali místnost, podruhé jsme mluvili o historii a o zeměpisných místech České republiky a města Brna. Mnoho výrazů také odkazovalo na české reálie či zvyky a slovní hříčky. Do procvičování jsem zařadila také vznik a odvozování slov. Uvedla jsme kořen a naším cílem bylo vymyslet co nejvíce příbuzných. Zpravidla se jednalo o utváření sloves a jejich následné využití v praxi, tj. spojení sloves s předložkami a pády. Stejně tak si jednotlivá vzniklá slova napsal psacím písmem. Jindy jsem mu napsala stránku psaného textu, aby si zvyknul na psaní a čtení nejen stran tištěných.

Kromě písankového sešitu jsem přinesla také dětskou knihu říkadel, ve kterých se vyskytovala stará slova nebo slovní spojení, která se moc nepoužívají, ale občas je možné je zaslechnout a mají svůj specifický význam. Text jsem většinou přečetla nejprve já. Následoval rozbor básní jak po formální, tak významové stránce. Výborné bylo, že slova byla zastoupena obrázkem, což pomohlo nám oběma. Zvláště když jsme měla problém vysvětlit, jak vypadá králík ☺.

Mému studentu se stále pletou samohlásky „o“ a „u“ spolu s dvojhláskami „ou“ a „au“ (čtení, poslouchání i mluvení), psaná podoba „r“ a „z“, „s“ a „n“, zato umí rozlišovat „mě“ a „mně“, „ú/ů“.